

Dabar aš truputį užsipulsiu grupinę sąmonę. Nors tai kai kuriuos jūsų įskaudins, tai yra skirta prašviesėjimui. Daugybę kartų, atsidavusieji, kurie prisijungia prie ISKCON bendrijos, galvoja: „O, dabar aš esu sėkmingoje spiritualistų grupėje," ir po kurio laiko jie truputį dvasiškai aptingsta, kadangi jie galvoja, kad grupė pasirūpins jais. Bet dvasinis gyvenimas ir dvasinė pažanga visuomet yra kažkas labai individualaus. Jūs turite surasti savo paties kelią dvasiniame gyvenime. Prabhupāda visuomet pateikdavo paukščių, skraidančių kartu, pavyzdį. Ar esate matę tuos paukščius, kurie skrenda V-formacijoje? Tai tikra tiesa, kad jie turi stiprų lyderį, o kiti paukščiai skrenda iš paskos. Yra lengviau skristi būriu, kadangi tuomet jūs negaunate tiek daug vėjo. Jūs gaunate truputį mažiau vėjo, nes kiti pasidalina vėją. Bet jei jūs nustosite skristi, jūs nukrisite. Jūs turite skristi pats, net jei jūs skrendate paukščių būryje. Institucinių religijų klaidingas pažadas yra: „Jūs tik prisijunkite prie mūsų ir jums viskas bus aišku. Jūs automatiškai darysite pažangą." Būkite atsargūs su šia iliuzija. Tai ne tai, ką sakė Šrīla Prabhupāda, ar ką sakė āčārjos, ir tikrai ne tai, ką Krišna sako. Jis nori, kad mes visi individualiai atsiduotume Jam. Mūsų individualus atsidavimas visuomet atrodys kitaip, nei mūsų kaimynų, kadangi mes esame

skirtingi – tai yra mūsų gyvenimas. Tam mums reikia truputį šraddhos – tikėjimo, kad Krišna yra čia ir kad jis priims mus, jei mes atiduosime savo gyvenimą Jam ir pakviesime Jį į mūsų gyvenimą. "Aš kviečiu Krišnos saulę į savo gyvenimą, o Jis sutvarkys tai, ko man reikia.“